

Een rubriek over letterkunde

o.r.v. Jan Kooistra, Wissingehof 75,

Leek, telefoon 05945-15510

9 juli 1981

De tuin der letteren

BOEKBESPREKING

Fenna-Slapsma-Tiessens. Bloemkes uit mijn dagboek. Groningen, Stabo/All-Round, z.j. 112 blz.

Een schitterend boekje dat na alle gezeur over moord, doodslag en overspel, waar je in de hippe huidige Nederlandse literatuur almaar tegenaan blijft lopen, buitengewoon verfrissend is. Geschreven voor het Maandblad Groningen door J. Rietema heeft hij middels mevrouw Slapsma gelegenheid geestig met de taal te spelen. Mevrouw Slapsma houdt namelijk een dagboek bij, waarin zij haar best doet Nederlands te schrijven maar zich niet aan Groninger zinsbouw en dergelijke kan onttrekken. Dingen die zij belangrijk acht schrijft ze voorts met een Hoofdletter en regelmatig onderbreekt Slapsma-Tiessens zich met het stopwoord „heden”. Hoofdstuk 1 heet „Ik en Klaassens op fiedelsepee”. In haar jonge dagen heeft mevrouw Slapsma fietsen geleerd „maar een jaar of vijftien geleden kwam het tot een huwelijk tusschen mij en Lammert Slapsma, en toen heb ik 't er maar bij gelaten. Man en vrouw is ja één en den heer Slapsma die moest heel niets van fiedelsepee hebben. Nektbrekersdingen, zei hij altijd . . . Niets als praatjes, 't geval was dat hij durfde niet, maar dat wil ik niet zo openlijk zeggen”. Enfin, Slapsma „die kwam uit de tijd” „krapaan zestig was hij al en zoo'n heel vaste man was hij toch niet”. Klaassens komt als kostganger bij mevrouw Slapsma inwonen en samen beleven ze heel wat: fietsles, een erfenis voor de dienstbode en haar mislukte verkering. Schitterende types duiken op, zoals Doetje Druilinga, schooljuffrouw uit Holland, die in Groningen komt rentenieren. „Wel wat raar bij mij, voor een die haar heele leven zoowat in Holland toe houden heeft, maar haar vader is aler jaren veldwachter bij ons geweest, dat zodoende heeft ze hier in haar jeugd gewoond en nu trok haar dat altijd nog zei ze . . . Maar ik reken heel wel als 't er op aan komt, dat ze 't daan heeft om goedkoopte, 'n knap renteniershuisje kon ze hier voor een zwart gezicht bezetten en lasten bennen ook niet hoog”. Heden ja, één leest 't dagboek van mevrouw met plezier.